

kant. Det synes jeg jo kunne være et problem, når vi ligesom skal arbejde for, at religion og politik skal holdes adskilt, når man i sin argumentation har sagt, at det er i orden, at religionsfolkenene blander sig i de politiske forhandlinger, men det kan vi tage en anden gang.

Så vil jeg gerne spørge: Når der nu er omkring 50 præster, der har henvendt sig til os og sagt, at de gerne vil vie homoseksuelle, at de har homoseksuelle medlemmer i deres menighed, som gerne vil vies af dem, hvorfor er det så, at Dansk Folkeparti synes, at det er i orden, at vi gennem lovgivningens magt siger til dem, at de ikke må vie de homoseksuelle i deres menighed, når nu de selv henvender sig og siger, at de gerne vil vie dem?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Som sagt er der ikke kommet en samlet henvendelse fra folkekirken. Når biskopperne, nogle af de ledende skikkelser inden for folkekirken, ikke har kunnet blive enige om det her, så mener vi ikke, at vi fra Folketingets side skal komme med en lovgivning på det her område.

Til det andet: Nu nævnte jeg slet ikke ordet religion i min ordførertale, det var udelukkende hr. Kamal Qureshi, der nævnte det, men jeg synes slet ikke, at der er tale om, at vi på nogen som helst måde her tillader en markant indflydelse fra en religions side. Der er tale om, at vi har det sådan, som der står i grundloven, at folkekirken og staten kører et tæt parløb, og så længe der ikke kommer en samlet henvendelse fra folkekirken om at få ændret lovgivningen, vil jeg ikke være med til at ændre lovgivningen.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre til fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Som flere andre ordførere har været inde på, er det fra forskellige partiers side flere gange blevet foreslået at give folkekirken beføjelser til at indgå et ægteskab mellem homoseksuelle.

I den konservative folketingsgruppe er vi i dag som tidligere af den opfattelse, at et sådant ønske skal komme fra folkekirken eller fra de andre trossamfund og ikke fra et eller flere politiske partier. Vi finder det ikke passende, at politiske partier på den måde blander sig i folkekirkens indre anliggender.

Sagen er jo den, at vedtages det her forslag, så vil det være et klart politisk signal, som med garanti vil blive brugt til at forsøge at presse ændringer igennem i folkekirken og i andre trossamfund. Vi Konservative er af den opfattelse, at en sådan ændring skal komme nedefra, altså fra folkekirken og de andre trossamfund selv, og ikke oppefra fra politiske partier.

Hvis ønsket kommer fra f.eks. folkekirken selv, skal vi som politikere ikke stå i vejen for den udvikling, folkekirken gerne vil have. Men kommer ønsket ikke fra folkekirken, skal vi politikere på samme måde ikke ved politisk signalgivning presse trossamfundene. Det må og skal være kirken selv, der træffer den slags afgørelser.

Situationen er i dag den, at et antal biskopper er gået sammen om et fælles ritual for velsignelse af homoseksuelle par, mens andre biskopper har valgt at stå uden for denne beslutning. Der er altså i dag ikke engang enighed blandt biskopperne om velsignelsen af homoseksuelle par, og derfor står det helt tydeligt for os, at der slet ikke er et massivt ønske om et egentligt viesritual.

Jeg vil godt her til sidst understrege, at jeg med vilje ikke har været inde på, hvordan vi i folketingsgruppen personligt forholder os til spørgsmålet. Vi er som sagt af den overbevisning, at det ikke er os politikere, der skal tage stilling til kirkens indre anliggender. Det skal vi i stedet for eventuelt gøre som medlemmer af folkekirken eller som medlemmer af et andet trossamfund, hvor vi som individer kan være med til at påvirke.

Derfor vil vi heller ikke denne gang som tidligere være med til at sende de politiske signaler til folkekirken, og derfor kan vi heller ikke denne gang støtte forslaget.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det lyder som noget vrøvl, for vi kan jo netop ikke som individer i vores trossamfund være medvirkende til, at homoseksuelle kan vies, hvis man skulle have et sådant ønske.

De 50 præster, der har henvendt sig til os og sagt, at de gerne vil vie de homoseksuelle medlemmer af deres menighed, er vel det, som fru Charlotte Dyremose efterlyser, nemlig et ønske nedefra om at benytte sig af en mulighed, som de i dag ikke kan benytte, fordi det lovgivningsmæssigt er forhindret af os, der sidder heroppe,